

[Finansministeren]

vedtal, som de ser ud, før vi endeligt skal stemme ved tredje behandling. Jeg har tilladt mig at sige nogle gange – jeg ved godt, det irriterer nogle – og jeg tillader mig at sige det endnu en gang, at det er udtryk for en ganske solid finanslov. Det er også rigtigt, som det er blevet sagt, at med finansloven har vi ikke løst alle problemer. Det er der vel heller ingen der havde regnet med. Det er finanslovsforslaget, vi diskuterer, og det er ikke andre ting, der er på dagsordenen i dag.

Jeg vil godt, inden jeg går over til at kommentere de enkelte indlæg, på god traditionel vis bringe en tak til Finansudvalget for samarbejdet om finanslovsforslaget og til medarbejderne i Finansudvalgets sekretariat.

Jeg har sagt det nogle gange, men jeg synes, det tåler at blive gentaget, at den proces her er betydelig større, end ret mange mennesker er klar over. Det arbejde, som Finansudvalget udfører fra det øjeblik, hvor finanslovsforslaget er forelagt, og indtil vi står over for tredje behandling, er faktisk ganske kolossalt. Det viser de mange ændringsforslag i går ganske tydeligt. Så tak, fordi det gik endnu en gang.

Jeg vil for en gangs skyld tillade mig at starte med at citere mig selv fra min indledning under tredjebehandlingen af finanslovsforslaget sidste år. Da sagde jeg følgende:

»Finanslovdebatten giver jo meget vide rammer, hvad angår temaer. Man kan vel nok sige, at efter de mange timer, vi i dag har været igennem, har disse rammer været udnyttet til det optimale. Man kan heller ikke påstå, at der ikke har været indlæg indimellem, som har bidraget til at gøre debatten fornøjelig.

Man kan måske stille det spørgsmål, hvor meget længere vi er kommet, hvad angår politiske resultater, efter en debat som den, vi har haft i dag.«

Jeg tror, denne karakteristik meget godt dækker den finanslovdebat, vi også har haft i dag.

Hr. Svend Auken sagde, at regeringen ikke havde kunnet enes om at forhandle med Socialdemokratiet om finansloven. Tænk, hvor man kan opleve tingene forskelligt. Jeg har faktisk oplevet det sådan, at Socialdemokratiet på intet tidspunkt har været beredt til at gå ind i konkrete forhandlinger. Jeg ved godt, man har brugt megen tid i dagens løb, også i forbindelse med andre punkter på dagsordenen, på at un-

derstrege, at det var man selvfølgelig; men sandheden er, at det var man ikke – kun på ét område, nemlig på arbejdsministerens område, hvor det også lykkedes at få skabt et resultat, som jeg sagde i går, og det vil jeg gerne gentage, som vi er godt tilfreds med. Men Socialdemokratiet har ikke været beredt i øvrigt til den mere dybtgående diskussion om finanslovsforslaget, og det søger man at tilsøre ved at give indtryk af, at regeringen har solgt sig til Fremskridtspartiet. Tænk, hvor mange indlæg man har brugt i går og i dag på at få det indtryk til at brede sig.

Jeg vil sige til Socialdemokratiet: Stop nu hykleriet! Regeringen har forhandlet med stort set alle partier i dette Folketing. Socialdemokratiet har faktisk bl.a. forsøgt sammen med Fremskridtspartiet at få ændret på renteaftakten uden blusel; Socialdemokratiet søgte under åbningsdebatten i Folketinget at blokere for, at der blev foretaget noget på sundhedsområdet. Det er da naturligt, og det har vi ikke kritiseret Socialdemokratiet for. Når Fremskridtspartiet har været parat til at gå ind i et sagligt samarbejde om dele af finansloven, skal de naturligvis også være velkommen til det, og så er der ikke grund til at begynde at male et billede af højredrejning og alle mulige andre ting. Det er der ikke. Det kan kun være for at tilsøre, at Socialdemokratiet i virkeligheden ikke selv har været beredt til at gå ind i det konstruktive samarbejde.

Uretfærdigt, uoverskueligt, ustabil, det er den karakteristik, hr. Svend Auken har givet af finanslovsforslaget, og det vil jeg godt komme med nogle bemærkninger om.

Under førstebehandlingen af finanslovsforslaget var der bred enighed om, at skattetrykket ikke kunne stige, og så er forudsætningen altså, at udgifterne ikke stiger. Jeg har oplevet det sådan, at det var Socialdemokratiet også enig i. Det forudsatte, at man gennemførte nogle besparelser, og det er her, vi har manglet viljen hos Socialdemokratiet.

Hvis vi nu ser på de områder, som Socialdemokratiet har gjort så kolossalt meget ud af under debatten i går og i dag, så kan vi tage medicinen først.

Her er der tale om et forslag, hvorefter kronisk syge og pensionister med medicinkort bliver stillet mindst lige så godt som i dag, mens alle andre kommer til at betale 800 kr. Jeg gør